

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 4C/346/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815209054
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Kozenko
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2015:8815209054.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudcom JUDr. Jánom Kozenkom v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 proti žalovaným: 1. K. S., H.. XX.X.XXXX, C. Š. XXX/X, XXX XX K., 2. L. S., H.. XX.X.XXXX, C. X. XXXX/X, XXX XX K., 3. A. S., H.. X.X.XXXX, C. X. XXX/XX, XXX XX K., 4. Z. S., H.. X.X.XXXX, C. X. XXX/XX, XXX XX K. o zaplatenie 1.895,44 eur s prísl. t a k t o

rozhodol:

Odporcovia v 1., 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 1.672,49 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 3 % ročne zo sumy 1.672,49 eur od 08. 04. 2015 až do zaplatenia, ako aj uhradiť trovy konania vo výške 80,70 eur, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že plnením jedného z odporcov zaniká v rozsahu plnenia povinnosť ostatných odporcov.

V prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľa zamietá.

odôvodnenie:

Žalobca sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporcov v 1., 2., 3. a 4. rade spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 1.895,44 eur s 4,70% ročným úrokom zo sumy 1.871,81 eur od 8.4.2015 a 3% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.895,44 eur od 8.4.2015 do zaplatenia a trovy konania.

Svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola s odporcami 1.,2.,3. a IV. uzatvorená Zmluva o mimoriadnom medziúvere č. XXXXXXXX X XX B. K. Ú. Č.. XXXXXXXX X XX zo dňa 22.07.2005, v súlade s ktorou poskytol navrhovateľ odporcom mimoriadny medziúver vo výške 3 319,39 eur. Odporcovia sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 6,99 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 19,35 eur a do naspenia 40 % cieľovej sumy vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 16,60 eur. Po

pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa odporcovia zaviazali splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,70 % p. a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 29,04 eur. Odporcovia porušili zmluvne dohodnuté podmienky a stavebný úver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa 16.03.2015 navrhovateľ vyzval odporcov na doplatenie omeškaných splátok, pričom odporcov zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, navrhovateľ bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené navrhovateľ dňa 07.04.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru 07.04.2015 bola celková výška dlžnej sumy 1.895,44 eur, pričom pozostávala z istiny 1 871,81 eur a z nezaplatených úrokov za úver a nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v celkovej výške 23,63 eur. Požadovaním predčasného splatenia úveru úverová zmluva nezaniká, navrhovateľ v zmysle Čl. VI. bod

3. a 4. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým úrokom za úver vo výške 4,70 % p. a. a zároveň celý zostatok dlhu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania vo výške 3 % p. a.

Odporkyňa v 1. rade uviedla, že ona so žalobou nesúhlasí, žiada zamietnuť, pretože ona splácala, avšak žalovaný v 2. rade, úver nesplácal, pričom ona sa s ním pokúšala dohodnúť.

Odporca v 2. rade udáva, že on so žalobou súhlasí, je aj jeho chybou, že nedošlo k splácaniu predmetného úveru. Je ochotný uhradiť uplatnenú pohľadávku v 30 - 40-eurových mesačných splátkach, keďže je nezamestnaný.

Odporca v 3. rade udáva, že so žalobou nesúhlasí, žiada ju zamietnuť, pretože nevie, prečo by mal platiť za odporcov.

Odporkyňa vo 4. rade uviedla, že ona taktiež nesúhlasí z tých dôvodov ako odporca v 3. rade, pretože oni boli ručiteľia.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou, zmluvou o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere dňa zo 22.7.2005, Všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre fyzické osoby v znení účinnom od januára 2009, Upozoreniami na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 16.3.2015, Oznameniami o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 7.4.2015 spolu s kópiami doručeníek a obálok, výpisom z účtu stavebného úveru. Ďalej súd vykonal dokazovanie písomným vyjadrením navrhovateľa doručeným súdu dňa 2.11.2015, výsluchom odporcov a zistil tento skutkový stav veci:

Navrhovateľ v písomnom podaní doručenom súdu dňa 2.11.2015 uviedol, že stavebný úver č. XXXXXXXX X XX bol čerpaný dňa 31.10.2012 vo výške 1.934,13 eur, pričom sa medziúver vo výške 3.319,39 eur zúčtoval so sumou nasparených finančných prostriedkov na účte stavebného sporenia č. XXXXXXXX X XX vo výške 1.385,26 eur. Odporcovia sa zaviazali splácať stavebný úver a 4,7 % p.a. úroky mesačnými splátkami 29,04 eur. Z úhrad do novembra 2014 boli uhradené nezaplatené 4,7 % p.a. úroky z medziúveru k 31.10.2012 vo výške 174,369 eur a úroky za obdobie od 10/2012 do 12/2014 vo výške 197,80 eur, poplatky vo výške 237,95 eur a istina vo výške 77,32 eur. Zúčtovanie nastalo vždy ku 31.12. príslušného kalendárneho roka. Od novembra 2014 boli odporcovia v omeškani so splácaním svojho záväzku. Z dôvodu omeškania pristúpil navrhovateľ k zosplateniu stavebného úveru a to listom zo dňa 07.04.2015. Navrhovateľ naďalej úročí čerpaný stavebný úver riadnou úrokovou sadzbou 4,7 % p. a. z istiny 1.871,81 eur od 08.04.2015 do zaplatenia v zmysle § 497 Obchodného zákonníka. Od zosplatenia stavebného úveru (od 08.04.2015) navrhovateľ úročí pohľadávku úrokom z omeškania vo výške 3 % p. a. z istiny 1.895,44 eur, na základe VI. bod 4. zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere - v prípadoch uvedených v ods. 3 čl. VI. tejto zmluvy má veriteľ právo účtovať si pri stavebnom úvere 3% p. a. úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu celého zostatku dlhu.

Odporkyňa v 1. rade vo svojej výpovedi potvrdila, že na tejto zmluve sa nachádza jej podpis. Uhradiť uplatnenú pohľadávku nie je ochotná, nakoľko nesplácal odporca v 2. rade, potom bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru. Jej príjem je 700 eur mesačne, za bývanie plyn, elektrinu a nájom platí 200 eur mesačne. Spláca ešte úver vo výške 180 eur mesačne v Tatra banke a má vyživovaciu povinnosť k trom deťom.

Odporca v 2. rade vo svojej výpovedi uviedol, že predtým pracoval s mesačným príjmom okolo 700 - 800 eur, pričom má vyživovaciu povinnosť k trom maloletým deťom. Nemal z čoho platiť výživné, ktoré mu exekútor zrážal po 500 eur, preto potom prestal splácať splátky. Má nedoplatok do VÚB, kde platí mesačne 50 eur, býva u rodičov, ktorým prispieva na bývanie 200 eur mesačne. Má výdavky v súvislosti s cestovaním do Prahy, kde zarobí okolo 800-900 až do 1000 eur.

Vo svojej výpovedi odporca v 3. rade uviedol, že na zmluve sa nachádza jeho podpis, má mesačný dôchodok 435 eur, za byt spolu s manželkou, platia okolo 197 eur. Má výdavky v súvislosti s návštevou lekára, dokupovaním liekov a podobne.

Odporkyňa vo 4. rade uviedla, že spolu s odporcom v 3. rade majú výdavky tak, ako to uviedol. Má výdavky v súvislosti s návštevou lekára ako aj úhradami za lieky.

V zmysle článku I. zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere (ďalej len „zmluva“) uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a odporkyňou v 1. rade ako dlžníkom a odporcami v 2. až 4. rade ako spoludlžníkmi zo dňa 22.7.2005, žalobca na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení poskytol dlžníkom mimoriadny medziúver pod č. XXXXXXXX X XX vo výške 100.000,-Sk. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol mimoriadny medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných ako aj všeobecných podmienok sa medziúver zmení na stavebný úver vo výške cca 60.000,-Sk pod č. XXXXXXXX X XX. Presná výška stavebného úveru sa rovná rozdielu cieľovej a nasporenej sumy pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení.

V zmysle článku II. zmluvy - Doba splatnosti, úročenie, vyplatenie a splácanie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru dňom poskytnutia medziúveru je dlžník povinný v súlade so zmluvou ako aj zmluvou o stavebnom sporení pravidelne poukazovať na účet zmluvy mesačne vklad vo výške 500,-Sk. Dlžník sa zároveň zaväzuje uhradiť poskytnutý mimoriadny medziúver vrátane úroku, výška úrokovej sadzby mimoriadneho medziúveru je 6,99% ročne ku dňu uzatvorenia tejto zmluvy. Do nasporenia 40% cieľovej sumy sa dlžník zaväzuje vkladať na účet zmluvy o stavebnom sporení pravidelné mesačné vklady minimálne vo výške 50 Sk. Do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník zaväzuje splácať úroky z mimoriadneho medziúveru mesačnými splátkami vo výške 583,-Sk.

Podľa čl. II. zmluvy - stavebný úver dlžník sa zaviazal uhradiť plnú výšku stavebného úveru vrátane úrokov vo výške 4,70% p.a. pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 875,-Sk.

Ako vyplýva z čl. III. zmluvy Zabezpečenie bod 1. písomným prehlásením preberá ručiteľ v prípade, že úver zabezpečený aj záväzkom ručiteľa, voči veriteľovi povinnosť vyplývajúcu z ručenia.

V zmysle článku VI. zmluvy - Omeškanie splácania - bod 3. v prípade omeškania dlžníka s viac ako dvoma splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti.

Podľa článku VI. zmluvy - bod 4. v prípadoch uvedených v odseku 3. čl. VI. tejto zmluvy má veriteľ právo účtovať si 3% ročný úrok pri stavebnom úvere a pri medziúvere 5% ročný úrok z omeškania nad dohodnutú úrokovú sadzbu zo zostatku dlhu a zameškaných splátok.

V zmysle čl. VII. bod 1. zmluvy Odstúpenie od zmluvy veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva, ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v čl. XIX. Všeobecných podmienok.

Ako vyplýva z bodu 2. písm. i) čl. VII. zmluvy veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru aj v prípade ak dlžník nesplnil alebo porušil povinnosti vymedzené touto zmluvou alebo zabezpečovacími zmluvami.

V zmysle bodu 5. čl. VII. zmluvy odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok dlžníka, prípadne ručiteľa splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva.

Podľa článku VIII. zmluvy - Záverečné ustanovenia - bod 1. právny vzťah medzi zmluvnými stranami sa riadi právnym poriadkom SR, Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom a zákonom č. 310/92 Zb. o stavebnom sporení a Všeobecnými podmienkami pre zmluvy o stavebnom sporení.

V zmysle čl. XIX Všeobecných podmienok pre stavebné sporenia pre fyzické osoby, Porušenie zmluvných podmienok a okamžitá splatnosť bod 2 písm. a) ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvnej dohody zo strany stavebného sporiteľa alebo ak je stavebný sporiteľ v omeškaní s viac než dvoma splátkami alebo jednou splátkou dlhšie ako tri mesiace v zmysle § 506 Obchodného zákonníka je stavebná sporiteľňa oprávnená postupovať v zmysle bodu 3 tohto článku.

Podľa bodu 3 písm. b), c) čl. XIX. Všeobecných podmienok ak nastanú skutočnosti uvedené v bode 2 tohto článku, je stavebná sporiteľňa oprávnená najmä jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru a vypovedať zmluvu alebo od nej odstúpiť.

Navrhovateľ listom zo dňa 7.4.2015 odporcom oznámil, že z dôvodu porušenia povinnosti splácať úver riadne a včas, ku dňu 7.4.2015 nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru, preto žiadal odporcov vrátiť sumu 1.895,44 eur. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru odporkyňa v 1. rade prevzala dňa 10.4.2015, odporca v 2. rade dňa 20.4.2015, odporca v 3. rade dňa 11.4.2015 a odporkyňa vo 4. rade neprevzala písomnosť v odbernej lehote.

Upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 16.3.2015 vyzval navrhovateľ odporcov v lehote do 26.3.2015 na úhradu omeškaných splátok vrátane splátky za mesiac marec 2015. Navrhovateľ odporcov upozornil, že v prípade nezaplatenia v stanovenej lehote vyhlási mimoriadnu splatnosť celého úveru a bude požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

V zmysle prechodného ustanovenia k úpravám účinným od 1.1.2008, a to § 879j Občianskeho zákonníka ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 2008 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Súd na základe takto zisteného skutkového stavu vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 22.7.2005, teda za účinnosti Občianskeho zákonníka, ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo inú odplacnú zmluvu upravenú v ôsmej časti tohto zákona a zmluvu podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Na uvedený právny vzťah je totiž potrebné aplikovať zákon č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 23a ods. 1, ods. 2, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 až 60 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Z § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy vyplýva, že spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplacné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 52 ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka).

Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Z § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

V zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

Ako vyplýva z § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa ust. § 3 ods.1, ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom v čase omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie

zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemeší.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že navrhovateľ a odporcovia v 1. až 4. rade ako spoludlžníci uzavreli dňa 22.7.2005 zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere, v súlade s ktorou poskytol navrhovateľ odporcom v 1. až 4. rade poskytol mimoriadny medziúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 3319,39 eur. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie medziúveru, ktorý sa po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok mal zmeniť stavebný úver pod číslom XXXXXXXX X XX vo výške cca 1991,63 eur.

Keďže nastali podmienky predpokladané v zmluve tým, že dlžník podstatne porušil zmluvu, navrhovateľ dňa 7.4.2015 vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru a zároveň žiadal oboch odporcov o okamžité vrátenie celého zostatku úveru.

Súd mal za preukázaný nárok na zaplatenie istiny v sume 1.672,49 eur. Do podania návrhu nebola pohľadávka navrhovateľa s príslušenstvom uhradená, preto zaviazal na jej zaplatenie odporcov v 1. až 4. rade v súlade s vyššie cit. § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka a návrhu v uvedenom rozsahu vyhovel. Jedná sa o istinu úveru, ako ja o úrok z úveru do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Do uvedenej sumy súd nezarátal poplatky za upomienky v sume 218 eur a poplatok za vedenie účtu v sume 4,95 eur, ktorými nárokmi sa bude zaoberať nižšie.

Nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že úver je odplatným právnym úkonom. Odplatu (cenu) predstavujú spravidla úroky. Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v

jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky (§ 497 Obchodného zákonníka).

Kauza úverového právneho vzťahu spočíva v poskytnutí peňažných prostriedkov a do vrátenia peňažných prostriedkov má dlžník (prijímateľ úveru) platiť úroky. Účastníci úveru pritom nemusia dohodnúť čas, na ktorý sa úver poskytuje (úverové obdobie); v takom prípade vzniká právo na úroky až do vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov (porov. Štenglová/Plíva/Tomsa a kol., Obchodní zákonník, komentár 9. vydání C.H.BECK str. 1153).

Úverové obdobie teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Pokiaľ však si účastníci úveru dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do dohodnutej doby (do splatnosti úveru) nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Ide o odlišný inštitút oproti odplatným úrokom a ten má sankčnú povahu. Jeho typickým znakom v občianskoprávných veciach je jeho administratívny strop (limit).

Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo/143/1998, dohodnuté úroky, t.j. zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu, resp. jeho splátok. Od splatnosti je dlžník v omeškani a musí platiť úroky z omeškania.

Takýto záver Najvyššieho súdu SR je logický a je potrebné s ním súhlasiť, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu, a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahu medzi účastníkmi konania.

V danej právnej veci navrhovateľ pristúpil k zosplateniu celého úveru ku dňu 7.4.2015, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver, zo strany navrhovateľa došlo k určení lehoty predčasnej konečnej splatnosti úveru a súd preto dospel k záveru, že navrhovateľovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 7.4.2015, potom už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Obdobný názor je vyslovený aj v rozhodnutí Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 29.10.2014 sp. zn. 5Co/223/2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/85/2013 zo dňa 25.10.2013, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 4Co/83/2013 zo dňa 7.5.2014.

V danej súvislosti je potrebné poukázať aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 476/2012-14 zo dňa 18.9.2012, v ktorom sa uvádza: „Ústavný súd v tejto súvislosti nezistil existenciu takých skutočností, ktoré by nasvedčovali tomu, že by namietané rozhodnutie krajského súdu bolo možné považovať za svojvoľné alebo zjavne neodôvodnené, resp. za také, ktoré by popieralo zmysel práva na súdnu ochranu. Krajský súd sa stotožnil s podrobne odôvodneným právnym názorom okresného súdu, jasne, zrozumiteľne a presvedčivo objasnil rozdiel, resp. vzťah medzi úrokmi z dohodnutého úveru a úrokmi z omeškania, ako aj otázku, prečo „zmluvný úrok vo výške 15,8 % ročne od 26. 8. 2009 do zaplatenia“ patrí sťažovateľke iba do splatnosti dlhu, a tiež výšku sumy (a štruktúru žalovanej čiastky) prislúchajúcej, resp. priznanej sťažovateľke, rozšíril vecnú argumentáciu na podporu správnosti odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu, opätovne poukazujúc na štandardnú obchodnoprávnu judikatúru v tejto oblasti. Súčasne sa tým vyrovnal aj s námietkami sťažovateľky, ktoré sú z veľkej časti totožné s tými, ktoré uplatnila aj na ústavnom súde. Tento výklad považuje ústavný súd za ústavne akceptovateľný.“

Vzhľadom na vyššie uvedené súd navrhovateľovi nepriznal nárok na úrok z úveru vo výške 4,70% ročne zo sumy 1871,81 eur od 8.4.2015 do zaplatenia a v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol.

Pokiaľ ide o poplatky za vedenie úverového účtu splatné dňa 1.1.2013, dňa 1.2.2013, 1.3.2013, 1.4.2013, 1.5.2013 spolu v sume 4,95 eur, súd v tejto súvislosti považuje za potrebné uviesť nasledovné:

V zmysle § 37 ods. 21 zákona NR SR č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o bankách“) banke, zahraničnej banke a pobočke zahraničnej banky sa zakazuje požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu; to neplatí, ak ide o účet podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka, osobitného zákona alebo osobitnú službu, ktorá nie je podmienkou úverového vzťahu a ktorej podmienkou poskytnutia je písomný súhlas spotrebiteľa.

Zákaz podľa ustanovenia § 37 ods. 21 sa prvýkrát uplatní na úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za vedenie, evidenciu alebo správu úveru alebo účtu alebo zrušenie účtu, na ktorom je vedený úver a ktorého zriadenie alebo vedenie je podmienkou úverového vzťahu, splatnú po 9. júni 2013 (§ 122s ods. 4 Zákona o bankách).

Z vyššie citovanej úpravy obsiahnutej v Zákone o bankách vyplýva, že účinnosťou novely č. 132/2013 od 10.6. 2013 priamo zákon zakazuje bankám požadovať od spotrebiteľa úhradu poplatkov, náhradu nákladov alebo inú odplatu za správu úverových účtov. Možno konštatovať, že predmetná novelizácia bola akýmsi vyvrcholením v podobe zákonnej úpravy zákazu žiadania poplatkov za správu úverových účtov ako účtov, ktoré vznikajú na základe úverového vzťahu, ale ľuďom nič neprinášajú a sú dôležité iba pre finančné inštitúcie.

V danej právnej veci sa jedná o poplatky, ktorý sa stali splatnými pred uvedenou novelou zákona o bankách. Súd však predmetné dojednania o poplatku za vedenie úverového účtu podrobil súdnej kontrole v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a predmetné dojednanie súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Odporcovia boli povinní platiť navrhovateľovi ako veriteľovi za to, že tento pre svoju vlastnú potrebu vykonával akúsi správu úverového účtu, teda sledoval prijatie splátok, prípadné omeškania alebo iné pohyby na účte. Súd má za to, že keď navrhovateľ ako veriteľ poskytol odporcom ako dlžníkom úver, bolo len v jeho kompetencii, ako sa rozhodne predmetný úver spravovať, no je neprípustné, aby náklady s takouto činnosťou znášali odporcovia ako spotrebiteľia, ktorí za poskytnutie úveru, resp. konkrétnej finančnej čiastky zaplatili navrhovateľovi ako veriteľovi odplatu vo forme úroku z úveru, preto na odporcov nemožno prenášať úhradu takýchto nákladov. V časti poplatkov za vedenie úverového účtu v sume 4,95 eur tak súd návrh navrhovateľa zamietol.

Súd žalobcovi nepriznal nárok na poplatky za upomienky spolu v sume 218 eur, ako to vyplynulo z výpisu z účtu stavebného úveru, kde prvý poplatok bol splatný dňa 31.12.2012 a posledný dňa 31.12.2014. V danom prípade sa jedná o sporové konanie a sporové konanie je konaním návrhovým. Navrhovateľ je povinný k návrhu pripojiť listinné dôkazy, na ktoré sa odvoláva, resp. uviesť dôkazy, ktoré v priebehu súdneho konania navrhuje vykonať. Jedná sa o jeho dôkaznú povinnosť a práve v sporovom konaní je nesplnenie dôkaznej povinnosti spojené s procesnou zodpovednosťou za nedokázanie tvrdených skutočností, to znamená s neunesením tzv. dôkazného bremena. Kto a v akom rozsahu má dôkazné bremeno, určujú normy hmotného práva. Zásadne ho má ten, v koho záujme je dokázanie určitej skutočnosti. Nepriaznivé procesné dôsledky (neúspech v spore) stíhajú v sporovom konaní práve toho, kto neunesol dôkazné bremeno (neoznačil potrebné dôkazy alebo uvedenými dôkazmi nebolo jeho tvrdenie dokázané). Na základe uvedeného má potom súd za to, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku na poplatky za upomienky, pretože nepredložil žiadne také dôkazy, ktorými by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky, ktorú si uplatňuje, preto súd v tejto časti žalobu spolu s príslušenstvom zamietol. Navrhovateľ nepreukázal súdu zaslanie upomienok a ani nepreukázal, že by mu za zaslanie týchto upomienok vznikli nejaké reálne náklady v uvedenej výške. Zároveň v prípade poplatku takéhoto typu zaň dodávateľ spotrebiteľovi neposkytol žiadne protiplnenie. Predmetný poplatok tak predstavuje iba ďalšiu sankciu v prípade omeškania spotrebiteľa s úhradami dlhu, nie iba skutočnú náhradu nákladov dodávateľa. Uplatňovanie uvedeného poplatku je možné zároveň považovať za priečiace sa dobrým mravom v zmysle § 3 a § 39 Občianskeho zákonníka. V danej súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Vrchného krajinského súdu v Brandenbure (Brandenburgisches Oberlandesgericht) z 21. júna 2006 č. k. 7 U 17/06, v ktorom sa uvádza, že už také poplatky ako poplatky za vydanie náhradnej kreditnej karty, vystavenie kvitancie v predpísanej pozemkovoknižnej forme, skúmanie a preverovanie pomerov a upomienky sú neprijateľné.

V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

Aj napriek tomu, že úverová zmluva je absolútny obchod a je nutné na ňu aplikovať Obchodný zákonník, prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka.

Dualistický systém záväzkového práva na Slovensku je určitá anomália medzi právnymi poriadkami (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod). Aplikačná prax síce ukazuje, že aj takýto stav môže dlhodobo fungovať (od 1.1.1992), avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na vadnosť právneho úkonu vrátane odstúpenia v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia. (porov. tiež Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5MCdo 20/09).

Odporcovia sa s plnením svojho peňažného záväzku dňom nasledujúcim po dni, ktorú im navrhovateľ vo vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru poskytol, dostali do omeškania, preto ich súd zaviazal zaplatiť aj požadovaný úrok z omeškania.

Sadzba úroku z omeškania je v súlade s ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z. z., keďže ku dňu 8.4.2015 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,05 % p.a. a výška úrokov z omeškania tak bola o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, teda vo výške 8,05 % ročne. Navrhovateľom požadovaná sadzba úroku z omeškania pri sadzbe 3% ročne tak neprevyšuje zákonnú sadzbu úroku z omeškania.

Podľa § 160 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškание s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Bezprostredne vo výroku rozhodnutia je súd oprávnený určiť, že peňažné plnenie bude vykonané v splátkach. Odporca v 2. rade, požiadal o splátky v neprimerane nízkej sume 30 až 40 eur, vzhľadom na súdom priznanú istinu a výšku príjmu odporcu v 2. rade, ako sám uvádza od 800 až do 1000 eur, súd mu preto nepovolil plnenie dlhu v splátkach.

Podľa § 137 zák. č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok v platnom znení, ďalej len „O.s.p.“), trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

V danom prípade tak súd pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Pre účely určenia pomery úspechu medzi účastníkmi súd vyčíslil uplatňovanú pohľadávku žalobcu ku dňu vyhlásenia rozsudku dňa 15.12.2015. Navrhovateľ požadoval istinu 1.895,44 eur, úrok z úveru vo výške 4,70% zo sumy 1871,81 eur od 8.4.2015 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 60,73 eur, úrok z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 1895,44 eur odo dňa 8.4.2015 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 39,25 eur.

Z uplatnenej sumy 1995,42 eur (ku dňu vyhlásenia rozsudku) navrhovateľovi bolo priznaných 1707,13 eur (priznaná suma vyčíslená ku dňu vyhlásenia rozsudku pozostávajúca z istiny 1.672,49 eur, úroku z omeškania vo výške 3% ročne zo sumy 1.672,49 eur od 8.4.2015 do zaplatenia, ktorý po vyčíslení ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 34,64 eur.

Navrhovateľov úspech tak predstavoval 85,55 % ($1707,13 \times 100 : 1995,42 = 85,55\%$) a neúspech 14,45 %.

Úspešnejšiemu navrhovateľovi tak vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 71,10% (po odrátaní neúspechu navrhovateľa od jeho úspechu $85,55\% - 14,45\% = 71,10\%$).

Navrhovateľovi vznikli trovy konania pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 113,50 eur, z ktorého mu súd priznal sumu 80,70 eur (71,10% zo sumy 113,50 eur).

Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zaistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zaisteniam,
- e) doteraz zaistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na výkon exekúcie podľa osobitného predpisu.